

Barnaföderskan har inget kön

Gravid

Något bara kvinnor kan

Ulrika Lorentzi

ATLAS, 2008

”...MEN JUST DENNA rikedom förin-
tar henne, hon får ett intryck av att
hon inte längre är någonting”.
Simone de Beauvoirs konstaterande
om havandeskapet som å ena sidan
det allra största och å andra sidan
den största intergritetskränkningen
inleder Ulrika Lorentzis bok *Gravid –
något bara kvinnor kan*. I samband
med de miljontals ofrivilliga graviditeter
och osäkra aborter som kvinnor
varje år genomgår världen över är
det nog tämligen okontroversiellt
att beskriva graviditeten som en

kränkning. Men hur är det med de
efterlängade graviditeterna? Är det
socialt accepterat för en blivande
mamma att likt de Beauvoir tala om
”fostret som en parasit som utnyttjar
henne”? Med denna fråga mellan
raderna – och utifrån premissen att
kvinnor i dagens Sverige ändå äger
ett visst handlingsutrymme – går
Lorentzi snabbt vidare till att
diskutera normer och föreställningar
kring graviditet och föräldraskap.
Via kärnfamiljstväng, Arnold
Schwarzenegger som barnbärande
vetenskapsman och beroenderesonemang
landar författaren i tanken om
graviditet som en mänsklig erfarenhet. som

inte bara den som själv upplevt kan dra lärdomar från. De nio månaderna innan födseln är trots allt bara en del av en upplevelse som definitivt inte bara kvinnor kan vara med om – att få barn.

I denna anda pekar journalisten Andreas Ekström, som citeras i boken, också på hur ointressant den könsbiologiska diskussionen egentligen är i relation till omsorg om barn. Om vi gör oss till slavar under eventuella ursprungliga instinkter skulle vi nämligen inte heller kunna ”stå i kö, dela med oss av mat eller leva i en demokrati”.

KRISTINA LINDQUIST

kristina.lindquist@arbetaren.se

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/>
Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.